

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 393/2019
18.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јовице Миладиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 1К.бр.164/18 од 25.07.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1-223/18 од 02.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2019. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јовице Миладиновића и **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Параћину 1К.бр.164/18 од 25.07.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1-223/18 од 02.11.2018. године, тако што Врховни касациони суд на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП

- према окривљеном АА, са личним подацима као у списима

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је:

Дана 04.01.2016. године око 5 часова у ..., општина ..., у породичној кући оштећеног ББ, способан да схвати значај дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено, тешко телесно повредио оштећеног ББ из ..., тако што га је затвореном шаком-песницом ударио у пределу носа, услед чега је оштећени задобио повреде у виду прелома носних костију са померањем преломљених коштаних делова-са дислокацијом и нагњечно-разделне ране корена носне пирамиде са леве стране, које повреде су скупа процењено, у време nanoшења представљале тешку телесну повреду, при чему је био свестан свог дела и хтео је његово извршење,

- чиме би извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 1К.бр.164/18 од 25.07.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка суду, ОЈТ Параћин и оштећеном ББ, сходно члану 264. ЗКП, с тим што ће се о висини истих одлучити посебним решењем. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева према, сходно члану 258. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1-223/18 од 02.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Параћину 1К.бр.164/18 од 25.07.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Јовица Миладиновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и оптужбу одбије.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јовице Миладиновића је основан.

По оцени Врховног касационог суда основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама, тиме што је окривљени АА оглашен кривим за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из

члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведено кривично дело.

Наиме, у прекршајном поступку против окривљеног АА, који је окончан доношењем правноснажне пресуде Прекршајног суда у Параћину IПР 69/2016 од 18.08.2016. године, у односу на овог окривљеног исти је ослобођен одговорности да је извршио прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, јер дело за које се терети по пропису није прекршај. Према чињеничном опису из изреке наведене правноснажне пресуде Прекршајног суда у Параћину, произилази да је окривљени ослобођен одговорности да је дана 04.01.2016. године око 5 сати у селу ..., општина ... у кући ББ из ..., након краће расправе физички насрнуо на оштећеног ББ и задао му један ударац затвореном шаком у пределу носа.

Из описа радње тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, која је окривљеном АА била стављена на терет у предметном кривичном поступку оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Параћину Кт.бр.37/16 од 24.02.2017. године и истом сагласно чињеничног описа дела у изреци и образложењу побигане првостепенe пресуде којом је окривљени оглашен кривим за то кривично дело, а која пресуда је потврђена другостепеном пресудом, произилази да чињенични опис кривичног дела у питању у потпуности одговара чињеничном опису наведеног прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, јер се опис кривичног дела односи на истог окривљеног, АА и исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру дана 07.12.2015. године у ..., општина ... у породичној кући оштећеног ББ, као и на исту радњу извршења окривљеног према истом оштећеном - ББ (ударац роком – песницом у пределу носа оштећеног) а која је у битном описана на истоветан начин као у наведеној правноснажној пресуди Прекршајног суда у Параћину. При том, околност да опис прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру не садржи опис тешке телесне повреде оштећеног („услед чега је оштећени задобио повреде у виду прелома носних костију са померањем преломљених коштаних делова – са дислокацијом и нагњечно-разделне ране носне пирамиде са леве стране, које повреде су скупа процењено, у време наношења престављале тешку телесну повреду“), која последица и није обележје тог прекршаја, па стога није ни морала бити описана у радњи прекршаја, није од утицаја на суштински истоветан чињенични опис догађаја у оба поступка, обзиром да наношење телесних повреда није битан елемент прекршаја, али је свакако описана последица била позната суду након догађаја.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Правна сигурност у казненом праву, гарантована је и Уставом Републике Србије, који у члану 34. став 4. прописује да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука

може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, а истим забранама подлеже и вођење поступка за друго кажњиво дело.

Осим тога, и одредбом члана 4. Протокола 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода прописано је да се никоме не може поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе, за дело због ког је већ био правноснажно ослобођен или осуђен.

Имајући у виду цитиране законске, уставне и конвенцијске одредбе, те чињеницу да радње окривљеног АА описане у изреци пресуде Прекршајног суда у Параћину 1ПР 69/2016 од 18.08.2016. године и радње због којих је побијаним пресудама оглашен кривим представљају чињенично један исти догађај, то је Врховни касациони суд нашао да се у конкретном случају очигледно ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јовице Миладиновића и преиначио побијане пресуде тако што је према окривљеном АА, на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Имајући у виду да је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП према окривљеном АА одбио оптужбу да је починио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, то је, сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) у вези члана 422. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.